

U2009/4506 mic
CBE 2009-060

Verzonden: 31 juli 2009

Zaak 2009-060
Datum uitspraak: 1 juli 2009

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit Nederland casu quo de examinator van de cursus Scriptie Algemene cultuurwetenschappen (C12319), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

1. Bij brief d.d. 4 maart 2009 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (7) op 19 februari 2009 in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het tentamen van de cursus Scriptie Algemene cultuurwetenschappen worden gesteld.
2. Appellante heeft hiertegen beroep ingesteld bij brief d.d. 8 maart 2009 (met bijlagen), door het College van beroep voor de examens (hierna te noemen: het College), ontvangen op 10 maart 2009.
3. Op 12 maart 2009 heeft het College verweerders verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is.
4. Bij brief d.d. 31 maart 2009 hebben verweerders appellante medegedeeld niet terug te komen op hun eerdere beslissing en daarbij appellante verzocht aan te geven of zij haar beroep al dan niet wenst door te zetten.
5. Bij brief d.d. 12 april 2009 heeft appellante verweerders meegedeeld het niet eens te zijn met hun brief van 13 maart 2009 en haar beroep aanvullend gemotiveerd.
6. Bij brief d.d. 12 april 2009 heeft appellante, onder aanvulling van de gronden van het beroep aan verweerders kenbaar gemaakt dat zij haar beroep wenst door te zetten.
7. Bij e-mailbericht d.d. 29 april 2009 heeft appellante aan verweerders doorgegeven dat zij uiterlijk in de week van 19 mei 2009 wil laten weten op welke onderdelen zij het beroep zal voortzetten hetgeen voor verweerders aan het College is doorgegeven.
8. Bij e-mailbericht d.d. 8 mei 2009 heeft appellante aan verweerders kenbaar gemaakt dat zij haar grieven (eveneens) aan de decaan van de faculteit Algemene cultuurwetenschappen zal voorleggen, hetgeen ze bij e-mailbericht d.d. 11 mei 2009 heeft gedaan.
9. Bij brief d.d. 27 mei 2009 heeft de decaan van de faculteit Algemene cultuurwetenschappen gereageerd op de grieven van appellante.
10. Verweerders hebben op 11 juni 2009 een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
11. Bovengenoemde stukken van appellante en het verweerschrift met bijlagen zijn aan deze uitspraak gehecht.

12. Het College heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 1 juli 2009 te Heerlen, alwaar appellante, zoals zij reeds had medegedeeld, in persoon is verschenen. Namens verweerders zijn verschenen de heer prof. mr. J.G.J. Rinkes, voorzitter Commissie voor de examens en mevrouw dr. M. Rijnders, examinator van de onderhavige cursus.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellante afgelegde tentamen van de cursus Scriptie Algemene cultuurwetenschappen. Appellante heeft bezwaren tegen de beoordeling en waardering van haar scriptie getiteld 'Ir. Jan Anthony Mulock Houwer en de volkshuisvesting in de stad Groningen' (1900 – 1923).
3. Appellante merkt ter hoorzitting nog(maals) op dat ze in het beoordelingsverslag, dat aan het cijfer ten grondslag ligt, behoorlijk wat onjuistheden gevonden heeft en dat dit verslag op een aantal punten niet overeenkomt met hetgeen appellante heeft geschreven. Zij heeft de kwalificatie sisyfusarbeid als stuitend en beledigend ervaren, heeft het vermoeden dat (bij de beoordeling) niet van de probleemstelling is uitgegaan en dat er niet verder is gekeken dan de titel. Daarnaast heeft ze, zoals blijkt uit de correspondentie met de scriptiebegeleider slechts twee scriptieversies geschreven, is tijdens de procedure naar haar mening geen ruimte geweest voor reflectie op haar werk en is de tweede scriptieversie in feite ongelezen van het bureau van de begeleider naar de examinator gegaan. Appellante wenst een second opinion en een goed beoordelingsverslag dat mede een basis zou kunnen vormen voor haar vervolgonderzoek. Desgevraagd merkt appellante op dat:
  - geen eindgesprek en gedurende het proces slechts e-mailcontact heeft plaatsgevonden;
  - het voor haar niet duidelijk was dat ze de eindversie van de scriptie had ingediend. De eerste versie van de scriptie was na het lezen van een paar hoofdstukken via de begeleider naar de examinator gestuurd. Hierbij was (ook) niet aangegeven dat het de (voor)laatste versie was. En in de reactie van de begeleider, een paar dagen nadat ze haar versie had ingestuurd, schreef hij dat hij al gezegd had dat ze het meteen door kon sturen;
  - ze in feite dus geen goed nagekeken tweede versie ter beoordeling heeft doorgestuurd terwijl ze wel verwacht had dat nog naar de scriptie zou worden gekeken voordat hij zou worden beoordeeld;
  - ze op veel vragen aan de begeleider geen antwoord heeft gekregen en inzake haar begeleiding aan de bel getrokken heeft doch van de examinator en de mentor te horen heeft gekregen dat zij zich daar niet mee (konden) bemoeien en dat haar niet verteld was dat ze zich tot de scriptiecommissie had kunnen wenden;
  - het proces en met name het feit dat ze geen inhoudelijke begeleiding heeft gekregen mogelijk tot een lager cijfer hebben geleid.
4. Onder verwijzing naar het verweerschrift merkt de examinator nog op dat het bij de faculteit Cultuurwetenschappen niet de gewoonte is om een eindgesprek te voeren. Volgens de examinator is in het beoordelingsverslag blijk gegeven van grote waardering voor het onderzoek van appellante en is het vervelend dat enkele zaken foutief vermeld zijn. De examinator benadrukt dat de scriptie geen zinloos karwei is geweest en dat de gebruikte term sisyfusarbeid een misser is, wat ook blijkt uit het feit dat deze term haaks op de gegeven scriptiewaardering staat. Volgens de examinator wordt voldoende ingegaan op de probleemstelling en is bij de beoordeling de hoofdstukindeling van de scriptie gevolgd. Het enige dat de examinator over de

begeleiding weet is hetgeen de begeleider heeft aangegeven, zodat ze daar weinig over kan zeggen.

Desgevraagd verduidelijkt de examinator dat:

- ze in overleg met de begeleider het cijfer gegeven heeft. De begeleider heeft in casu een zes tot zeven voorgesteld en de examinator heeft een zeven gegeven;
- de begeleider in casu ook betrokken is geweest bij het schrijven van het scriptieplan, de scriptie zowel in één geheel als in hoofdstukken kan worden ingestuurd en dit afhankelijk is van onderlinge afspraken. De voorlaatste scriptieversie door de begeleider altijd wordt doorgestuurd naar de examinator omdat de examinator bepaalt of de scriptie beoordeeld kan worden. De examinator de scriptie dan ook twee keer gezien heeft te weten in de voorlaatste en de te beoordelen versie;
- er geen beoordelingsconsequenties vastzitten aan het aantal ingestuurde scriptieversies, maar dat wel de mate van begeleiding meetelt die een student nodig heeft bij het maken van zijn scriptie en de begeleider derhalve in zijn procesverslag weergeeft in hoeverre een student (intensieve) begeleiding en aansturing nodig heeft gehad respectievelijk zelfstandig heeft gefunctioneerd;
- de begeleider en de student in samenspraak beslissen wanneer de scriptie voor beoordeling naar de examinator gaat, mits zij het groene licht hebben van de examinator;
- studenten zich bij begeleidingsproblemen kunnen wenden tot de scriptiecommissie, bestaande uit vier gepromoveerde stafdocenten en de secretaris - tevens studiecoördinator en dat de scriptiehandleiding, bladzijde 7, hierover handelt;
- de scriptiecommissie het scriptieplan heeft goedgekeurd, de begeleider en examinator heeft benoemd en normaal pas weer in actie komt bij een verschil van mening tussen de begeleider en de examinator over de scriptiebeoordeling;
- bij cultuurwetenschappen pionierswerk veel voorkomt, omdat daarvan reeds sprake is als verder nog door niemand geraadpleegd archief wordt aangeboord, bij de schriftelijke beoordeling beoogd wordt de pluspunten van de scriptie te benadrukken en de verleende zeven geen slecht punt is en recht doet aan de aard en de verslaglegging van het onderzoek;

De voorzitter van de examencommissie merkt desgevraagd op dat het scriptieproces en het al dan niet houden van een eindgesprek een (inhoudelijke) zaak is tussen onderzoeker en faculteit en dat de examencommissie, vanuit haar wettelijke taak, probeert het proces zodanig in te richten dat het beoordeelbaar is. In dit kader zijn de scriptiehandleiding, formulieren en verslagen voorgescreven.

5. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
6. Het College dient daarvoor de vraag te beantwoorden of verweerders in redelijkheid hebben kunnen komen tot hun beoordeling van de scriptie van appellante, en bij die beoordeling ook overigens niet hebben gehandeld in strijd met algemene beginselen van behoorlijk bestuur.
7. Het College heeft uit de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting aanwijzingen gevonden die tot het oordeel leiden dat de beoordeling op onzorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden gezien het feit dat onder meer door ziekte over en weer een gebrekkige begeleiding heeft plaatsgevonden en de wijze waarop met de zogenoemde eindversie is omgegaan. Het College baseert zich daarbij mede op de procesregels die verweerders ten behoeve van scripties hebben opgesteld en die zijn neergelegd in de scriptiewijzer van de faculteit Algemene cultuurwetenschappen. In deze scriptiewijzer staat op bladzijden 6 en 7 onder andere dat het verstandig is om regelmatig met de scriptiebegeleider van gedachten te wisselen over de voortgang van het onderzoek, ook als er geen concrete vragen zijn en dat omtrent het contact een drietal specifieke afspraken gemaakt moeten worden over bereikbaarheid, planning en

vervolgafspraken en reactietermijnen van de begeleider. Voorts wordt aangegeven dat zowel bij het uitblijven van een (re)actie van de student als bij een verschil van mening of problemen tussen de begeleider en de student, de scriptiebegeleider actie moet ondernemen teneinde (hopelijk) weer een correcte en studeerbare situatie te creëren. Ook is opgenomen dat student en begeleider in onderling overleg dienen te bepalen of een scriptie aan de eisen voldoet om hem bij de examinator ter beoordeling te kunnen indienen.

Het College is van mening dat op grond van het bovenstaande een herbeoordeling dient plaats te vinden waarbij het College zich kan voorstellen dat in onderling overleg tussen de faculteit Algemene cultuurwetenschappen en appellante haar een kans wordt geboden de scriptie op basis van inhoudelijke begeleiding aan te vullen.

8. Het voorgaande leidt, nu voorts niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, tot de volgende beslissing.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep gegrond en vernietigt het besluit van verweerders d.d. 4 maart 2009. Het College draagt verweerders op om binnen 14 dagen na de datum van (toezending van) deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen.

Aldus gedaan door mr. A.J. Henzen, voorzitter, mr. dr. A.L.H. Ernes, mr. R.F.W.H.J. Hulscher, A.G. Koot-Vermaat en dr. J.E.M.M. Syroit, leden, in tegenwoordigheid van mr. F.G.M. Sluijsmans, plaatsvervangend secretaris, en in het openbaar uitgesproken door mr. A.J. Henzen op 1 juli 2009.

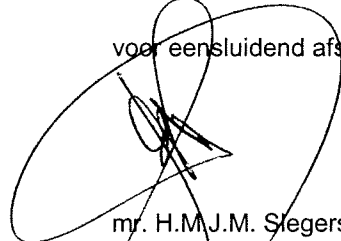
w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

mr. H.M.J.M. Slegers

mr. A.J. Henzen

voor eensluidend afschrift,

mr. H.M.J.M. Slegers

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een belanghebbende binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij de Arrondissementsrechtbank (sector Bestuursrecht) binnen het rechtsgebied waarvan de indiener van het beroepschrift zijn woonplaats in Nederland heeft, in casu voor appellante: Arrondissementsrechtbank Groningen, Sector Bestuursrecht, Postbus 781, 9700 AT Groningen.

Indien de indiener van het beroepschrift geen woonplaats in Nederland heeft, is dat de rechtbank binnen het rechtsgebied waarvan het College van beroep voor de examens van de Open Universiteit Nederland zijn zetel heeft (in casu: Arrondissementsrechtbank Maastricht, Sector Bestuursrecht, Postbus 1988, 6201 BZ Maastricht).